

Forestillinger

»Wie im Himmel« vises den 17., 22. og 28. september samt 2. og 31. oktober i Slesvig-hus, den 18. september i Stadthalle i Nibøl, den 23. september i Theater Itzehoe, den 25. september, 5. oktober, 20. november og 26. december i Rendsborg Teater plus den 27. og 29. september, 4. oktober, 5. og 9. november samt 9. og 21. december i Flensburg Teater.

Det er ikke ligefrem denne måde, man forestiller sig, at en korprøve foregår på. Den lokale præst mener også, der ligger usædvanlige hensigter bag dirigent Daniel Dareus' (Felix Ströbel, stående) metoder. Fotos: Henrik Matzen

Kitsch når det bedst

Landestheater får rigtig meget ud af ganske lidt i dramatiseringen af den svenske film »Så som i himlen«. Den vil publikum kunne lide.

ANMELDELSE

Hans Christian Davidsen
hcd@fla.de

Husum. Den svenske film »Så som i himmelen« (på dansk: »Som i himlen«) kan man måske nok betegne som kitsch, men så i hvert fald god kitsch.

»Usentimentale sjæle og Hollywoodhadere bør have en advarsel med på vejen«, skrev dagbladet Information for eksempel, da filmen kom i de danske biografier for 17 år siden.

Landestheater har lavet filmens fortælling om til et stykke drama. Rowohlt Verlag sælger dog ikke »Wie im Himmel«, som er den tyske titel, som et færdig stykke drama, men som en drejebog, som teatrene selv kan iscenesætte ud fra.

Fortalt i ekstraktform handler stykket om en verdensberømt dirigent, Daniel Dareus, der udbændt trækker sig tilbage i sin nordsvenske barndomsby, hvor han overtager det lokale kirkekor.

Det svarer til, at en landsholdstræner overtager det lokale seriehold i fodbold, men Dareus går fordomsfrit og uortodoks til værks i arbejdet med koret, hvor der slippes kræfter løs. Flere af kormedlemmerne begynder at leve et liv, som de har lyst til – hvad andre forsøger at forhindre dem i.

Åbningsscenen i Wolfgang Hofmanns iscenesættelse er som taget ud af et maleri af den tyske romantiske maler Caspar David Friedrich, hvor

Tre kvindelige kormedlemmer vil noget andet med Daniel Dareus end bare at synge. Og det giver ballade. Her er det Lena (spillet af Amina Gaede), der giver dirigenten et puf på cyklen.

den ensomme mand står og skuer ud over Østersøen. »Mönch am Meer« hedder billedet, hvor størstedelen af fladen fyldes med en mægtig himmel – himmel som i teaterstykkets titel.

Den lille mand i den store natur bliver en metafor for den situation, som Daniel Dareus kommer til at stå i – en lille mand, der slipper enorme kræfter løs i et kor.

Han finder sig selv gennem koret, men – og her kommer en spoiler alert – ender med at dø.

Forventningerne

Når man sætter en filmhandling op som teaterstykke, kan instruktøren vælge at ville leve op til publikums forventning. Han/hun kan også vælge at blæse forvent-

ningerne et stykke og ikke leve op til dem.

Det bedste er dog det, man kan kalde den »positive skuffelse«: At vi kommer hjem med noget helt andet og nyt. Mange af os kender originalen, hvad der ikke er tilfældet med Shakespeare. Her aner vi i grund og bund ikke noget om premieren.

»Positiv skuffelse«

Jeg gætter på, at hovedparten blandt publikum vil komme hjem med den »positive skuffelse« efter at have set »Wie im Himmel« på Landestheater. Og det kan bestemt anbefales at se stykket. Teatret har fået vredet meget ud af en fortælling, der egentlig ikke er så meget i.

Musikalsk er stykket med mellemrum en fryd, da man

RESÜMEE

Guter Kitsch

Der schwedische Film »Wie im Himmel« kann als Kitsch bezeichnet werden, aber zumindest als guter Kitsch. Das Landestheater macht in der Dramatisierung des Films aus wenig viel.

Wenn ein Film als Theaterstück inszeniert wird, kann sich der/die Regisseur(in) dazu entscheiden, den Erwartungen des Publikums gerecht zu werden. Er/sie kann sich auch dafür entscheiden, den Erwartungen nicht gerecht zu werden.

Das Beste ist jedoch das, was man als »positive Enttäuschung« bezeichnen könnte. Das ist ein Stück, das dem Publikum gefallen wird.

har inviteret et velsyngende kor med på scenen og derudover præsenterer skuespillere, der også kan synge – blandt andre Neele Frederike Maak, der har et soloparti i rollen som Gabriella.

Konflikt spidser til

Daniels Dareus får en lidt anstrengt, men dog gennemtrængende karakter i Felix Ströbels skikkelse, og præsenteres i stykket i en skarpt optegnet kontrast til den livsfornægtende og inderbændende præst Stig Berggren, suverænt spillet af veteranen Reiner Schleberger. Konflikten mellem de to spidser til.

Man behøver ikke at holde af præsten for at forstå ham: Hans position og betydningsfuld i lilleby-samfundet bliver udfordret og truet af den nytilkomne, der vender op og ned på det hele. Den situation kender vi vel alle sammen, når en ny og handlekraftig person gør sin entre i en gruppe eller et fællesskab.

Ny er Tom Wild, der fra denne sæson har et fast engagement på Landestheater, og han gør det fremragende

som Arne, der uden tøven organiserer alt og alle. Den unge skuespiller Amina Gaede har rollen som Lena, der er forelsket i dirigenten Daniel, og hun fylder den godt ud. Præstefruen spilles på skift Beatrice Boca og Michaela Alendorf.

I Husumhus var det sidstnævnte, og hun havde sine stjernestunder. Desuden medvirker Dominik Tobl, Tomás Ignacio Heise, Friederike Pasch, Sascha Bornemann, Maren Stüdtje og Lothar Wittmann.

Et gæt herfra: »Wie im Himmel« bliver et tilløbsstykke på Landestheater.

Schleswig-Holsteinisches Landestheater: Wie im Himmel – af Kay Pollak (på tysk af Jana Hallberg). Iscenesættelse: Wolfgang Hofmann. Scenografi og kostume: Martin Apelt. Musik: Stefan Schauer. Set i Husumhus den 14. september.